

TƏRİYEL ABBASLI,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Prezident təqaüddüşü.

Ədəbi yaradıcılıq elə bir meyardır ki, o yaradıcı insanın potensialını ortaya qoyur, onun yaradıcılığının ön mühüm istiqamətlərini göstərir. Çağdaş Azərbaycan poeziyasının görkəmli nümayəndələrindən biri olan İsmayıl İmanzadə məhz belə yaradıcı insanlarımızdandır. 50 ildən çox bir müddət ərzində dostluq və yoldaşlıq elədiyim İsmayıl müəllimin də həyatı çox tələtli, qalmaqallı, bir sözlə diqqətçəkən olmuşdur. Yaradıcılığa başladığı andan kənd həyatını qəbul eləmiş olan şairimizin yaşam tərz-i belə demək mümkünsə - qənaətbəxş idi. Böyük bir kəndin və kolxozun partiya təşkilatına, kolxoz quruculuğu tənəzzülə uğramağa başlayan bir vaxtdan isə rayonun sosial xidmət sahələrindən birinə rəhbərlik edən İsmayıl müəllim 1993 cü ildən ermənilərin Cəbrayıl işğal etdikdən sonra digər soydaşlarımız kimi yurd-yuvasından didərgin düşdü. Taleyinə yazılmış "əyalət şairi" möhürü onu Mingəçevir şəhərinə gətirdi. Lakin görkəmli şairimiz heç də əyalət çərçivəsində qalmadı. O AYB-nin Mingəçevir bölməsini yaratmaqla bu cavan və ədəbi mühitdən nisbətən kənar şəhərdə böyük bir poeziya ab-havası, ədəbi inkişaf və irləliyiş yaratdı. Neçə-neçə gənc və istedadlı yazar Mingəçevir bölməsinin xeyir-duası ilə respublikanın ədəbi-bədii məkanında öz sözünü dedi. İsmayıl müəllimin isə neçə-neçə şeir və publisistik kitabları, seçilmiş əsərləri çap olundu. Bütün bunlar ustad şairimizin yaradıcılığına böyük önəm verdi, onu daha da yaxından tanıtdı. Mingəçevirdə yaşadığı ilk illərdə:

*Qalmayıb heç nəyi dünya varından
Nə vaxtdır danış b dinnir arından,
Özünə dam tikib arzulardan-
Bir şair yaşayır Mingəçevirdə*

-deyən şairimiz 30 ildən artıq yurd itkiləri, yurd ağrıları, doğma vətən həsrətilə yazdı yaratdı. Onun 30 ildən artıq yaradıcılıq fəaliyyəti yslnız doğma yurd həsrətinə köklənmişdi. Elə sözügedən şeirdə də şair yazırdı:

*Kürü Araz bilir, Bozdağı Dir, Qalıb Cəbrayıld qıbləsi, piri,
Sızılaya-sızılaya nə vaxtdan bəri,
Bir şair yaşayır Mingəçevirdə.*

Nəhayət ədalət qalib gəldi. Cəsur vətən oğullarının ağlasığmaz şücaəti, yenilməz Azərbaycan Ordusunun və müzəffər Ali Baş Komandanımızın "demir yumruğunun" möcüzəsi sayəsində doğma Qarabağımız, işğala məruz qalmış rayon və kəndlərimiz düşməndən azad olundu. Bu böyük qələbə idi. Bu böyük savaşdan doğan Vətən Mühəribəsi idi-44 günlük Vətən Mühəribəsi.

Bu möhtəşəm qələbədən sonra İ.İmanzadənin yaradıcılığı artıq başqa bir yön aldı. Bəli 30 il düşməni tapdığı

altında qalan müqəddəs torpaqlarımızın yaralanmış köksünə sözlə məlhəm qoymaq. Artıq şairin şeirləri doğma torpaqlarımızın dağıdılmış gözəlliklərinin təsviri və bərpasına həsr olunmuşdur. Şuşaya gedərkən ustad şairimizin yazdığı "Şuşa etüdləri" bir silsilə təşkil edirdi. Bu silsilədə Şuşanın təbii gözəlliyi, görməli yerləri, bütün türk dünyasının mədəniyyət paytaxtının hərtərəfli tərənnümü əsas yer tuturdu. İ. İmanzadənin Mingəçevirdə yaşayarkən 50 -yə yaxın kitabı işıq üzü gördü. Görkəmli şairimizin növbəti şer kitabı qarşımızdadır. "Ürəyim açıq qapıdır" adlanan kitabda şairin son illərdə yazdığı şeirləri toplanmışdır. Hecmécə o qədər də böyük olmayan kitabın əsas bölmələrinə nəzər salırıq. (İsmayıl müəllim həmişə irlə həcmli kitablar çap eləməkdən kənar olub. Mən dəfələrlə ondan bunu soruşanda deyib : şeir kitablarının formatı kiçik olmalıdır ki, hər zaman ondan istifadə edə biləsən). "Ürəyim açıq qapıdır" kitabında şairin vətən, torpaq, yurd ünvanlı şeirləri ön sırada verilmişdir. "Zəfərin mübarək Vətən" şeirində oxuyuruq:

*Xoş günlərdən soraq verir,
Axsamın səhərin vətən,
Düşmənlərə göz dağıdır*

DƏYƏRLİ ŞAİRİN YENİ SÖZ SOVQATI

*Hər təzə zəfərin vətən,
İgid ərən oğulların
Tapdayıb bəndi bərəni,
Bir həmləylə sevindirdi,
Xocalını, Əsgəranı.*

İ. İmanzadənin bütün yaradıcılığı boyu şəhid ağrıları, şəhidlərə olan sevgi və ehtiram əsas yer tutur. Elə bu kitabdakı:

*Şəhidim əhsən sənə,
Vətənə bəxş etdiyin
Zəfərin nə gözəlmış.
Yurd əmalınla birgə
Şəhid ucalığından
Tanrının dərğahına
Səfərin nə gözəlmış.*

-şeirində vətən torpağı uğrunda öz şirin canlarını qurban vermiş şəhidlərimizə ümumxalq sevgisi şi'rin və axıcı bir dillə təsvir olunur. Və şəhidlərimiz haqqında şairin düşüncələri hələ Cəbrayıl şəhidləri haqqında yazdığımız publisistik kitabların hər birində verilən bayatılarda da öz əksini tapır.

İsmayıl müəllimin yeni kitabında illər boyu onun qəlbində qovr eləmiş və yaralı misralara çevrilmiş vətən-, yurd, doğma torpaq ünvanlı şeirlər üstünlük təşkil edir. Tarixlərə şəhidlik edən, çoxlu haqsızlıqlar görəən Xudafərin körpüsünə həsr olunmuş şeir necə də təsirli dir:

*Ay ulu daş kitabəm, kəcavəm,
taxtım mənəm,
Bakı-Təbriz biçimli
Könül paytaxtım mənəm,
Vüsala həsrət qalan taleyim,
baxtım mənəm,
Şahım, xanım, sultanım -
Xudafərin körpüsü.
Yaxud şairin "Arazım" şeirində oxuyuruq:*

*Əlim çatmır öpəm səni,
Gözlərimə təpəm səni,
Dürüldüm ləpən səni,
Lilinə qurban Arazım.
Bu misraları yazma- yazma "Araz nəmli
gözlərimdən axırmış" deyən şairimiz torpaqlarımız azad olandan sonra sonsuz bir həsrət ilə, ürək ağrısı ilə yazırdı:
Halal duzum çörəyimsən,
Saf niyyətlə ürayımsən,
Basılmayan körəyimsən,
Bilirəm, torpaq, bilirəm.*

Havam, suyumuzun bir udum,

Eşqin tükənməz umudum,

Yadımda qalıbmı adım,

Gəlirim, torpaq gəlirim.

Bəli torpaq sevgisi, yurd sevgisi, doğulduğum elə obaya olan tükənməz sevgi və istək hər bir insanın qəlbində kök atıb. Xüsusilə bu şəhərlərimizin xarakterində daha geniş şəkildə əks olunur, tərənnümü olunur, öyülür. İ. İmanzadənin anadan olduğu "Böyük Mərcanlı kəndim" şeirində olduğu kimi:

*Sən bizim Cəbrayılın döyünən ürəyisən,
Ağdağın, Dirinin qatılmaz biləyisən,
Şah vüqarlı xalqının arzusu, diləyisən,
Düşməni bağrı çatlandı şərfli şanlı kəndim,
Ağır elli-obalı Böyük Mərcanlı kəndim.
Qoriblikdə həmişə uca tudum adını, Unutmadım suyunun, çörəyinin dadını,
Yadları qıra bilmədi qolunu, qanadını,
Alın açıq üzü ağ-Araz ünvanlı kəndim;
Vəfalı, sədəqətli Böyük Mərcanlı kəndim.*

30 il yurddan ayrı olan şairimiz özünün dedi ki, bu 30 ildə bir an da olsun doğma yurd yerini unutmadı, şeirlərində o yerlərlə görüşdü;

*30 il yanımdan yel kimi keçdi,
Əymədim qəddimi qorib eldə də,
Sandım dönük baxtım yol azmış köçdü,
İşartı axtardım soyuq küldə də.*

Və nəhayət şair bu işartını tapdı. -Doğma yurda ayaq açdı, Cəbrayılı Mərcanlıyı gördü. İnşallah indi torpaq

Yerə-göyə sığışmayır harayım,
İlk eşqimi harda gözüm arayım,
Heç demə "tikdiyim" sevgi sarayım
Tək bircə nəfərlik adam yeriyim.
Ağlım, huşum yoxın o vaxt mürgüllü,
Bəlkə də lal imiş bəxtimin dili
Özüm idim öz eşqimin qatili,
Ürəyim sevgimin edam yeriymiş.
Beləliklə, şairin bütün sevgi şeirlərinin mərkəzində duran beləcə nakam sevginin əzab əziyyətlərindən irləli gələn duyğusal ifadələrdir:

*Bir vaxtlar sən idin nazlı yarım da,
Halal barım, bəhrəm, söz nubarım da,
Getdin izin qaldı xəyallarım da
Sənsiz yaşamadım ömrü heç vədə,
-deyən şair:*

*Halallıq ömrümün mayası, ilki,
Alıb aldatmağı peşə bilmədim,
Elə qorxutdu ki, gözümü sevgi,
Mən onu heç zaman nəşə bilmədim.,*

-deyərək sevginin ona yalnız əzab əziyyət, gizli göz yaşları, məhrumiyyətlər gətirdiyini bildirir. Əlbəttə şairin bütün sevgi şeirləri belə pessimist əhval-ruhiyyədə deyil. Öncə qeyd etdiyim kimi gözəl sevgi şeirlərinə çox gözəl mahnılar da yazılmışdır. Əkbətə bütün bunlar dəyərli şairimizin uğurlarıdır.

yaşamağa çağırır onu.

İ. İmanzadənin şeirlərində nə qədər nisgil, vətən həsrəti, yurd ağrıları olsa da, onun yaradıcılığında, eyni zamanda təbiət və məhəbbət mövzusu geniş yer tutur. Biz böyük məmnuniyyətlə İ. İmanzadəni məhəbbət şairi adlandırırıq. Hər bir yaradıcı insanın əsərləri reallığa söykənməlidir. Əgər şair vətən ağrılarından yazırsa deməli o realıqdan yazır, yeni olan şeylərdən, hadisələrdən yazır. Məhəbbət şeirləri də belədir. Hər bir şair sevgi -məhəbbətdən yazırsa bu sevgi onun özünün əhval-ruhiyyəsidir, başına gələnlərdir. Necə deyərlər şairlər də öz taleyini yazırlar. İsmayıl müəllimin sevgi şeirləri həddindən artıq çoxdur və bunların əksiriyətinə bəstəkarlarımız nəğmələr, mahnılar yazmışlar. "Kimsən ay qapımı döyən", "Sübhə qədər yanar ocaq is-təsən İsmayılın ürəyində gecələ", "Necə çıxaydım qarşına", "Aç qapını götüm səni" və s. belə şeirlərdəndir.

Kitabın "Mən səni unuda bilərəm-mi heç" bölümündəki şeirlər nakam eşqin şairə gətirdiyi ağrı-acıları həsr edilmişdir. Gənclik dövrələrindən qəlbi-nə sağalmaz yara vuran ilk məhəbbətini xatırlayan şair "Öz eşqimin qatili-yəm" adlı şeirdə yazır:

Ümidvarıq ki İ. İmanzadənin yeni çap olunmuş "Ürəyim açıq qapıdır" adlı şeirlər kitabı həmişəki kimi oxucularımızın ruhunu oxşayacaq və müəllifə uğur gətirəcək.

Yazını İ. İmanzadənin məşhur misraları ilə bitirərək demək istəyirəm ki, bu ilin dekabr ayında ustad şairimizin 80 yaşı tamam olur. İ. İmanzadə bu 32 ildə heç vaxt dostlarının və rəsmi orqanların ona yubiley keçirməsinə razılıq verməmiş. Nə qədər ki Cəbrayıl işğal altındadır mən yubiley keçirmə-yəcəm deyib.

Ümid edirik ki, Azərbaycan Yazıçılar Birliyi və Cəbrayıl rayon İcra Hakimiyyəti böyük şairimizin 80 illik yubileyini böyük təntənə ilə qeyd edəcək. Buna onun mənəvi haqqı var.

Duyğu qəlbin gözümdür, Kövrəkliliyin özümdür,

Ömür muncuq düzümdür,

Harda qırıla-qırıla.

Əziz dostum, gözəl şairim, arzu edirəm ki, ömür muncuğunun düzümlü hələ uzun müddət pozulmasın. Sən bu muncuğun düzümlünü hələ Cəbrayılda bir az da uzatmalısən.